

- pârâta -

Dosar nr. / /2008
Operator de date cu caracter personal nr.4087

ROMANIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
SECȚIA COMERCIALĂ SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA Nr.
Ședința publică din 2009
Completul constituit din:
Președinte -
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Rm. Vâlcea, strada , nr. , județul Vâlcea, în contradictoriu cu pârâta ANAF-ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI RM. VALCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, strada G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns consilier juridic , pentru pârâtă, lipsă fiind reclamanta care avea termen în cunoștință prin consilier juridic.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, la întrebarea instanței, reprezentantul pârâtei arată că nu mai are alte cereri de formulat ori acte de depus, astfel că instanța constată că acțiunea se află în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Consilier juridic , având cuvântul pentru reclamantă, solicită respingerea contestației, menținerea deciziei de impunere nr.532/2008 ca temeinică și legală pentru motivele arătate în scris atât prin întâmpinare, cât și prin obiecțiunile la raportul de expertiză. Precizează că nici până acum expertul contabil nu a răspuns la obiecțiunile la raportul de expertiză, întrucât prin completările la raport depuse la dosar expertul nu a făcut altceva decât să reia pasaje din raportul de expertiză întocmit inițial.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată următoarele:

La data de 2008 SC SRL cu sediul în Rm. Vâlcea, strada George Enescu, nr. 2, județul Vâlcea, înregistrată la O.R.C. Vâlcea sub nr. J/38/ / / a solicitat în contradictoriu cu ANAF-ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI RM. VALCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, strada G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea anularea parțială a deciziei de impunere nr. / 2008, a raportului de inspecție fiscală nr. / 2008 și a dispoziției de măsuri nr. / 2008, întrucât sunt nelegale și netemeinice.

De asemenea, s-a solicitat înlăturarea obligației de plată a sumei de lei – impozit pe profit și lei – majorări de întârziere; a sumei de lei – impozit pe venituri ale persoanelor fizice și lei – majorări de întârziere, precum și suspendarea deciziei de impunere nr. / 2008 până la soluționarea prezentei contestații.

În motivarea acțiunii se arată că prin decizia de impunere nr. / 2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. / 2008, petenta a fost obligată de organul fiscal la plata următoarelor sume: lei – impozit pe profit datorat de persoane fizice pentru perioada 2005 – 2008 și majorări de întârziere în sumă de lei; suma de lei – T.V.A. aferentă perioada 2005 – 2008 și majorări de întârziere în cuantum de lei; lei – impozit pe alte venituri ale persoanelor fizice și majorări de întârziere în sumă de lei.

Se precizează că petenta nu datorează sumele stabilite de organul fiscal, întrucât în mod greșit s-a dispus impozitarea sumei de lei, considerată ca nedeductibilă din punct de vedere fiscal, pe considerent că facturile nr. , si) nu ar cuprinde toate mențiunile prevăzute de lege pentru a fi avute în vedere la deductibilitatea sumelor respective.

În mod greșit organul fiscal a considerat că aceste facturi nu trebuiau evidențiate în contabilitatea petentei la data emiterii, ca urmare a faptului că prestarea de servicii nu a fost înregistrată ca cheltuială și nu s-au scăzut din gestiune cantitățile de materiale și valoarea aferentă a acestora.

În ceea ce privește suma de lei și majorările de întârziere în sumă de lei, se arată că organul de control fiscal nu a dat eficiență contractului de cesiune de creanță și protocoalelor aferente acestuia, dispunând fără justificare impozitarea sumei de lei, considerată drept venit, deși în realitate suma respectivă reprezintă o cheltuială și ca atare, impozitarea acesteia este nelegală.

Pentru considerentele arătate, se solicită anularea parțială a deciziei de impunere nr. / 2008 și înlăturarea obligației de a plăti sumele menționate mai sus, întrucât sunt greșit stabilite.

În dovedirea contestației s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile, pentru a verifica în ce măsură, față de evidența contabilă și actele justificative, sunt datorate sumele la care a fost obligată petenta.

Acțiunea este timbrată legal și s-a efectuat procedura prealabilă prevăzută de art.7 alin.1 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Prin întâmpinarea de la filele dosar intimata a solicitat respingerea contestației formulată de petentă ca neîntemeiată, pe considerent că sumele stabilite prin decizia de impunere sunt datorate de către petentă, iar criticile aduse de aceasta, ce vizează nelegalitatea și netemeinicia, nu se justifică.

Examinând acțiunea formulată de petentă, în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probatoriul administrat, tribunalul constată că este întemeiată.

Din actele și probele dosarului instanța reține că prin decizia de impunere nr. / .2008, petenta a fost obligată la plata sumei de lei, reprezentând lei – impozit pe profit; lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit; lei – impozit pe veniturile persoanelor fizice și lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor fizice.

S-a reținut de către organul de control fiscal că pentru perioada 2005 - 2008 datorează suma de lei cu titlul de impozit pe profit la care se adaugă suma de lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, întrucât facturile prezentate pentru cheltuielile înregistrate în contabilitatea unității și considerate deductibile fiscal nu cuprind toate mențiunile prevăzute de lege pentru a fi considerate document justificative.

De asemenea, s-a reținut că petenta datorează și suma de lei – impozit pe veniturile persoanelor fizice și lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor fizice, ca urmare a faptului că nu sunt îndeplinite prevederile O.M.F.P. nr.1752/2005 și ca atare, suma de lei evidențiată în contul 461 nu reprezintă plăți efectuate în baza contractului de cesiune creanță nr. din 2005.

În cauză s-a dispus efectuarea unei expertize contabile și s-au depus acte justificative cu privire la documentele invocate în susținerea contestației.

Din raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză și actele depuse la dosar, instanța constată că în mod greșit organul fiscal a obligat agentul economic la plata sumelor la care se face referire în contestație, întrucât evidența din contabilitatea unității și actele avute în vedere justifică cheltuielile făcute, iar constatările organului de control nu sunt conforme cu realitatea.

Astfel, în ceea ce privește procesele verbale de recepție, devizele de lucrări privind lucrările de montaj și contractul de cesiune creanță nr. din 2005 a rezultat că venitul stabilit de organul de inspecție fiscală este eronat, întrucât în evidența contabilă a reclamantei lucrările respective au fost evidențiate ca venituri, în baza devizului general de lucrări nr. /2005. Omisiunea de a înregistra contravaloarea furniturilor livrate în sumă de lei a fost corectată de petentă în momentul încheierii contractului cu S.C.

S.R.L. în baza contractului nr. / 2006 cu ocazia inventarului de predare-primire a soldurilor sintetice și analitice din balanța de verificare a acesteia.

Corectarea erorii menționate a fost efectuată cu nota contabilă nr. / .2006, respectându-se legislația în vigoare și în mod nejustificat organul de control nu a luat în considerare acest lucru, considerând că suma de lei este nedeductibilă fiscal și ca atare, petenta ar datora impozit pe profit în suma de lei și majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei.

Organul de inspecție fiscală a interpretat eronat corectarea erorii menționate, iar documentele contabile justifică susținerea reclamantei în sensul că a procedat legal atunci când a efectuat corectarea erorii constatate cu prilejul inventarierii de predare-primire a evidenței contabile.

În cauza dedusă judecării se justifică ajustarea situațiilor financiare, ca urmare a erorilor constatate, care nu se datorează unor fraude sau unor situații financiare incorecte.

În acest sens O.M.F.1752/2005, pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, la care face referire și intimata, precizează la pct.62 alin.1 că „evenimentele ulterioare datei bilanțului și data la care situațiile financiare sunt autorizate pentru publicare, iar corectarea erorilor constatate în contabilitate se efectuează pe seama rezultatului reportat”.

Urmare acestui fapt, erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarații eronate, cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade, iar corectarea acestora se justifică ori de câte ori veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat, sau omise în contabilitate la data constatării lor, se corectează cu rezultatul fiscal al perioadei fiscale căreia îi aparțin erorile respective.

În anul 2005 petenta a depus declarația 101, conform datelor din evidența contabilă, înregistrată la A.F.P. Rm. Vâlcea sub nr. / .2006, din care rezultă că a plătit un impozit pe profit în sumă de lei, față de lei cât trebuia să plătească și ca atare, mai are de plătit în anul 2006 la bugetul de stat consolidat suma de lei, iar prin decizia nr. /2005 a plătit un impozit pe profit în sumă de lei, pentru ca prin declarația 101 corectată de expertiza contabilă să se constate că reclamanta trebuia să recupereze suma de lei de la bugetul consolidat, plătită în plus, reprezentând diferența dintre suma de lei, plătită efectiv și suma de lei datorată.

Raportul de inspecție fiscală, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, menționează că organul de control a constatat pentru lunile de 2006 și 2007 că sunt evidențiate în contabilitate și în registrul jurnal operațiuni contabile ce reflectă plăți în numerar din registrul de casă în sumă de lei, având ca document justificativ un protocol încheiat între părți, care nu îndeplinește condițiile de document justificativ. O asemenea constatare a organului de control este contrară dispozițiilor legale și documentelor prezentate de petentă întrucât contractul de cesiune de creanță respectă cerințele legale prevăzute de art.1391 și urm. din Codul civil.

În fapt, reclamanta fiind interesată în recuperarea creanței cumpără prin protocol creanța stabilită prin contractul de cesiune și înregistrată în contul „debitori diverși” a debitului în sumă de lei de la debitoarele cedate Consiliul Local și Primăria . Pe măsură ce se încasa creanța, urmau să se înregistreze cheltuielile aferente acesteia, cu stabilirea impozitului pe profit corespunzător.

Organul de control fiscal a stabilit un impozit pe profit în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei, fără a avea o bază legală. Astfel, reclamanta nu avea activitate de creditare bancară și ca orice societate comercială cu răspundere limitată și în conformitate cu prevederile Legii nr.82/1991 a contabilității, a înregistrat corect în contul 461 – „debitori diverși” suma de lei. Într-o atare situație, petenta a procedat legal, iar sumele la care face referire organul fiscal nu se justifică.

Sușinerile intimății în Raportul de inspecție fiscală, dar și prin întâmpinarea depusă la dosar în sensul că sumele la care a fost obligată petenta se justifică, nu sunt confirmate de probatoriul administrat.

Potrivit legii documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale: denumirea documentului, denumirea și sediul persoanei juridice care întocmește documentul; numărul și data întocmirii acestuia; menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economice; conținutul operațiunii economice și dacă este cazul, temeiul legal al efectuării acesteia; defalcările cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate; numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz; alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Aceste condiții prevăzute de art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991 a contabilității sunt îndeplinite de facturile la care face referire organul de control, respectiv nr. / / / / / și ca atare, stabilirea unor obligații fiscale suplimentare nu se justifică.

De asemenea, corectarea erorilor materiale efectuate în condițiile prevăzute de lege sunt în măsură să justifice apărările petentei cu privire la plata sumei de lei – impozit pe venituri ale persoanelor fizice și lei – majorări de întârziere în baza dreptului de deducere asupra sumei de lei – reprezentând cheltuielă cu cumpărarea de creanță, conform contractului de cesiune nr. / / / / / .2005.

În raport de cele arătate mai sus, rezultă că sumele reprezentând lei – impozit pe profit; lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit; lei – impozit pe veniturile persoanelor fizice și lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor fizice nu sunt datorate de către agentul economic.

Potrivit art. 1 alin.1 din legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ *Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.*

Așa fiind, tribunalul urmează să admită contestația formulată de petentă cu privire la decizia de impunere nr. / / / / / 2008, emisă de intimată și să dispună anularea parțială a acesteia, în sensul că înlătură obligarea la plata sumei de lei - impozit pe profit și lei - majorări de întârziere ca urmare a stabilirii dreptului de deducere asupra sumei de lei.

De asemenea, înlătură obligarea petentei la plată a sumei de lei - impozit pe venituri persoane fizice și a sumei de lei - majorări de întârziere în baza dreptului de deducere a sumei de lei.

Văzând și dispozițiile art.274 Cod procedură civilă pârâta urmează să fie obligată la lei cheltuieli de judecată către reclamantă reprezentând taxă de timbru și onorariu expert.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Rm. Vâlcea, strada nr. , județul Vâlcea, în contradictoriu cu pârâta ANAF-ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI RM. VALCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, strada G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea.

Dispune anularea parțială a Deciziei de impunere nr. din 2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Rm. Vâlcea, în sensul că înlătură obligarea petentei la plata sumei de lei - impozit pe profit și lei - majorări de întârziere ca urmare a stabilirii dreptului de deducere asupra sumei de lei.

De asemenea, înlătură obligarea petentei la plata sumei de lei - impozit pe venituri persoane fizice și a sumei de lei - majorări de întârziere în baza dreptului de deducere a sumei de lei.

Obligă pârâta la lei cheltuieli de judecată către reclamantă.
Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 2009 la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,

Grefier,

Red.
Tehnored.
Ex.4/ 2009

D 95/2008